

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 255.

Elleve Session.

71de Møde.

Tredagen den 23de Marts Kl. 1.

(Forsat.)

Müller (fortsat): Den ærede Ordfører hittede ogsaa, at Krigsministeriet vilde sørge for, at dette Forhold med Hensyn til Officæersoppasfere blev ordnet, men jeg troer, at det er noget misligt at hengive sig til Haabet om, at man fra et Ministerium, der aldeles ikke vedkommer os, vil see en os angaaende Sag ordnet, og jeg troer ikke, at den ærede Ordfører vil bevæge Mange til at stemme imod mit Forslag, hvor „ubetydeligt“ eller „uflygtigt“ det end maa være, fordi der er Udsigt til, at man fra et andet Ministerium, som ikke vedkommer os, kan vente Sagen ordnet. Jeg veed forøvrigt ikke, om det ganske er Tilfældet, at Krigsministeriet har paatænkt at ordne denne Sag, og jeg ventter derfor med mere Bestemthed at høre udtalt af den ærede Ordfører, at dette vil skee. Jeg har saaledes kortelig søgt at motivere det Forslag, som jeg i Forening med et andet Medlem af Udvalget har tilladt mig at stille, og skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Bæk: Med Hensyn til det Forslag, der er fremkommet fra og motiveret af den ærede firsste Taler (Müller), skal jeg udtale, at jeg vilde ønske, at det var gaaet noget videre, saaledes at man havde indstillet til Thinget, at den Passus i Værnepligtsloven, som fastsætter, at Ingen kan tvinges til at være Officæersoppas-

fer, skulde udgaae. Da et saadant Forslag imidlertid ikke er stillet, og det, som er fremkommet, maa ansees for dog at give noget Udbytte i saa Henseende, skal jeg gjerne stemme for det. — Jeg forlangte iøvrigt Ordet, allerede da den ærede Rigsdagsmand for Holst Amts 2den Valgfreds (Tscherning) motiverede sine Endringsforslag til § 25, idet jeg ønskede at fremkomme med nogle Ytringer i Anledning af hans Foredrag, som jeg nu skal tillade mig at fremsætte. Med Hensyn til det, han anførte som Motivering af sit Forslag, maa det være mig tilladt at meddele en Oplysning. Efterat der i den som kongelig Resolution af 28de April 1842 emanerede, nu bestaaende Organisationsplan for Armeen, var udtalt som Princip, at man skulde fremme Besættelsen af Underofficæersposterne med Værnepligtige, udkom under 1ste Marts 1845 en allerhøjeste Resolution, i hvilken indeholdtes nærmere Bestemmelser, hvorved dette Maaal kunde opnaaes, og navnlig indrømmedes der ved samme de vedkommende Værnepligtige, der vilde indtræde som Underofficærer, visse Begunstigelser. Denne allerhøjeste Resolution danner altsaa en integrerende Deel af Armeeargurationsplanen. Det blev bestemt for Armeen ved et General-Commissariats-Collegii-Circulaire af 25de Marts 1845, hvoraf jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse et Par Punkter. Det lyder saaledes: „For ydermere at fremme Besættelsen af Underofficæersposterne i Cavalleriet og Infanteriet med Værnepligtige, navnlig med Undercorporaler og Jægere, har det under 1ste ds. behaget Hans Majestæt Kongen at resolve, som følger: 1) Enhver Værnepligtig, som